

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Zuster Gerda

Gerarda Theodora Baptista Slaghekke

☆ Rijssen, 17 januari 1932

Professie, 15 augustus 1955

† Boxtel, 4 maart 2021

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Gerda was een echte Twentse, geboren in Rijssen in een plichtsgetrouwe en katholieke molenaarsfamilie met negen kinderen. Ze woonden temidden van strenge protestanten. Haar ouders waren heel trots op het feit dat drie van hun kinderen intraden als religieus. Broer Harrie bij de Paters van Baarlo, zus Dinie bij de Kleine Zusters van de H. Jozef en Gerda zelf bij de Witte Zusters, waar ook haar nicht Hermien Derksen ingetreden was. Dinie ging naar Papua Nieuw Guinea en Indonesië, Gerda kwam in Tanzania terecht. Ze had na de MULO haar middenstandsdiploma gehaald. Eenmaal ingetreden in Esch in 1953, begon ze aan haar onderwijzersopleiding in Culemborg. Vlak voor haar vertrek in 1960, kreeg ze het missiekruis van Kardinaal Alfrink, die jonge missionarissen van Noord-Nederland opriep en hen officieel uitzond. Haar vader was hierdoor zeer ontroerd.

Ze begon als onderwijzeres in Kashozi, waar een internaat en middelbare school was. Ze leerde er veel en voelde zich er goed thuis. Vier jaar later werd ze benoemd als hoofd van de interraciale lagere school in Tabora. Na 8 jaar mocht ze

op verlof naar Nederland, het was een vreugdevol weerzien met haar familie en ook zag ze haar zus Dinie weer. In 1970 ging ze naar het Teacher Training Centre in Ndala en daarna schoolde ze zich om tot pastoraal werkster in Gaba. Op de volgende missiepost in Sumve werd ze met open armen ontvangen en brak voor haar een heerlijke tijd aan. Ze ging de dorpen af om de katechisten te begeleiden, totdat de post gesloten werd. Ondertussen was haar vader gestorven en moeder lag zwaar ziek, dus mocht ze naar huis. Bij terugkomst in Afrika, ging ze naar het afgelegen Mlowo. Hier richtte ze kleine christelijke gemeenschappen op. De post werd gesloten en Gerda werd benoemd als directeur voor het Catechisten Training Centrum in Kasulu. Dit was een ware uitdaging, o.m. vanwege voedseltekort. Ondanks de gelukkige jaren hier, kreeg ze een burn-out, waardoor ze terug naar Esch moest. Het duurde lang voordat ze mentaal weer op de been was. Toch vroeg men haar om terug te keren naar Tanzania voor het studentenpastoraat in Tabora. Na twee jaar kwam ze ziek en uitgeput definitief terug naar Nederland, na 30 jaar Afrika.

Na langzaam te zijn hersteld, vond ze nieuwe bezigheden: de strijd tegen internationale vrouwenhandel en in de kapel als koster. Schilderen en creatief bezig zijn vond ze heerlijk. In 2005 ging ze in de gemeenschap van Molenwiek wonen en in 2016 verhuisde ze naar het Wereldhuis. Hier was ze een geziene verschijning en onderhield ze vele contacten. Gerda was altijd vol ideeën. Soms werd het te druk in haar hoofd en moest ze gas terugnemen. Chaotisch en creatief, hartelijk en spontaan, begaan met haar familie en met anderen en vol van missie en geloof. Lieve Gerda, we zullen je zeer missen.